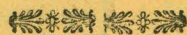

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Ἔτος, πρῶτον σημειῶνων
στ' Ἀργοσιόλι ἔχω θρόνον.

Χίλια ὀκτακόσια καὶ ἑνενήντα τρία
τοῦ χρυσοῦ μέγιστη φαίνεται λατρία.

Δίς τοῦ μηνὸς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάω
δράκμης μὲνων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνα.
Ἄν ὅμως ὑποστηρίξῃς μοῦ δῶστε πατριῶται
τετράκις σὰς ἐκδοχῶμαι τὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὰς
ἀνάγκη πᾶσα γάρχομε καὶ ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ὅστις δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεταί εὐθὺς γὰρ εἰς χρόνον
καὶ ἂν εἶναι σ' τὴν ἀλλοδαπὴν πρέπει τὰ στείλλῃ ἔξῃ
γὰρ τὰ μπορέσῃ ὁ Μαργῆς στὰ ἔξοδα τ' ἀνθέξῃ,
νὶ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἕνα.

Τοῦ Μαγιοῦ τριακοστῆ
καὶ ὁ Δεδούσης θ' ἀκουστῆ

Δέκα νόμους καὶ ἑπτὰ
δικαστάδες τ' εἶν αὐτά ;

Τοῦ Μολφέτα προσευχὴ
ἐν κρίσει μ' ἐποχῇ.

Θεὲ τῶν ὅλων κύριε, τῶν πάντων εὐεργέτα
ὁ ἀποστείλας τιμωρὸν ἐμοῦ, ἀρχαῖον ναῦτην
ἐτάκουσον ὡς εὐσπλαγχνός τοῦ δούλου Μολφέτα,
καὶ ποιήσων εὐπρόσδεκτον τὴν δέησίν μου ταύτην.

Ἰσχυρὰ καὶ Σπυρίδων καὶ πνεῦμα τῶν πνευμάτων
καὶ δικαστὰ ἀνώτατε, αὐτῶν τῶν κατωτάτων
σῶσον με νῦν τὸν δυστυχῆ καὶ τὸν ἁμαρτολόγε,
λυπήσου τὸν πατέρα μου ποῦ μ' ἔχει μοναχόνε.

Παρακαλῶ σε, κύριε καὶ πάτερ παντοκράτορ,
γιατὶ καθένας σήμερον μπορεῖ σὺν αὐτοκράτορ,
χωρὶς νὰ κάμῃ παντελῶς συλλογισμὸν μέγαν
νὰ βῇ με τὸ χέρι τοῦ στῆ φυλακὴ τὸν ἄλλον ;

Γιατὶ καὶ ἐγὼ δημουργε, ὡς βλέπεις ἔρον, ἄρον,
κατεδικάσθην εἰς μὲνων φυλακὴν τεσσάρων,
καὶ ὡς κακοῦργος ἐν εἰρκτῇ πρὸ ἡμερῶν ἐκλείσθηκα
χωρὶς νὰ ξέρω πάντελῶς γιατί ἐφυλακίσθηκα ;

Καίτοι τυγχάνω γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ λαοῦ,
καὶ τοῖς ἀνωτέροις μου ὑπῆκουον τὰ μάλα,
τοὺς νόμους δὲ σεβόμενος σοῦ μόνου τοῦ Θεοῦ,
περιφρονῶ τὰ σχέδια τὰ κατ' ἐμοῦ τὰ φαῦλα.

Μὴ καθεστὸς ἀνέτρεψα ; μήπως φονεὺς ἐκλήθην ;
μήπως κλοπὴν διέπραξα νυκτὸς βαθείας οὔσης ;
ἢ μήπως ὁμοφύλλους μου ληστεύων συνελήφθην,
καθὼς ὁ ἀρχιλήσταρχος Νικόλαος Δεδούσης ;

Ἐκεῖνος μὴ σεβόμενος τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου,
καὶ μὴ ὑποτασσόμενος στοῦ κράτους τὰ θετμὰ,
δικαίως ἤδη σήπεται στὰς φυλακὰς τοῦ Ρίου,
λαβὼν ὑπὸ τῆς Θέμιδος Ισοβία δεσμὰ.

Ἀλλὰ ἐγὼ δημουργε, ὁ ἐσθλὸς τῆς Μούσης
ὁ καθάριζον βιβλίου μου ἀντιγράφον αὐτοῦ
τίνας ποτε ὁμοῦ μου ληστεύων τὸν οἶκον,
ποῦ ἐν εἰρκτῇ εὐρίσχομαι μετὰ τῶν κατ' ἐμὸν ;

Καὶ μῶρχεται νὰ τρελλαθῶ δσάκις ἐνθυμῶμαι
πῶς με φυλᾶνε δώδεκα τὴν ὥρα ποῦ κοιμῶμαι
κι' ὁ Ροζολῆς στὸ δῶμα μου πῶς μπένη κάθε βράδυ
νὰ βλέπῃ ἂν ὁ λύχνος μου ἐρρούφηξε τὸ λάδι!

Νὰ μ' ἔχῃ πάντα ἡ φρουρὰ ὑπὸ τὰ βλέμματά της,
νὰ πίνω τὸ βληχρότατο νερό τῆς Χαριτάτης,
νὰ με χωρίζῃ δ' ἀπὸ μιὰ κυράτσα ζαχαρένια
μιὰ πόρτα ἀποτρόπαιος στενὴ καὶ σιδερένια!

Ἀπὴλλαξὸν με Σαβθαῶθ τοῦ σιδηροῦ καγκέλου
ὥς ἄλλοτε ἀπὴλλαξας τὸν Πέτρον δι' ἀγγέλου,
ἀτιμωρήτους δὲ ποτὲ Θεέ μου μὴν ἀφίκης,
τοὺς δώσαντας ἀπόφασιν ἀδίκου καταδίκης.

Ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ «Ζιζανίου»
μετὰ δυνάμειος ἀριμανείου.

Α'.

Μεγαλύνομέν σε ἄρχοντα Δεδούση·
φόβῳ συνκλονεῖται εἴ τις σὲ ἀκούσῃ.

Στέψωμεν στεφάνοις δόξης ἀοιδίου,
σὲ τὸν μαργαρίτην τοῦ Γαλαξειδίου.

Ἄσωμεν οἱ πάντες ἄσμα τῷ Δεδούσῃ
ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ νίκῃ τῇ παρούσῃ.

Ὡς φωτὸς λυχνία λάμπει ὁ Δεδούσης
μέσα στὰ σαλόνια, ἐσπερίδος οὔσης.

Ἀπορεῖ καὶ φύσις, ἀπορεῖ καὶ νοῦς
μὲ τοὺς δικαστάδες τοὺς σημερινούς.

Ὡ θαυμάτων ξένων, ὦ θεσμῶν καινῶν!
ὕδρις, μὲ τεσσάρων φυλακὴν μινῶν!

Ἥλλοι οὐτο πᾶσα ὄψις Κεφαλλῆνος
βλέπουσα ὅποσον μαίνεται ἐκεῖνος!

Συγκλονεῖται φόβῳ Πλημμελοδικεῖον
τρίζει τοὺς ὀδόντας εἰς τῆς ἄγρας κύων.

Σοῦ τεθέντος σφῆνα ἄγγελος Θεοῦ,
ἔγεινες μὲ μίας ἓνα οἰοῦ!

Ὁ δασμῶν ταμίας μαρτυρεῖ πῶς ξέρει
Ἀ ρ α μ π ῆ ς τὸν τίτλον τίς ἐνταῦθα φέρει!

Ἀλλοίμονον ποῦ ἔφθασε τοῦ κόσμου ἡ κακία!
ἀφοῦ σηνώμοσαν μιὰ μετὰ τὰ Πλημμελοδικεῖα!
ἄδικον σταύρωσιν καὶ σὺ θεάνθρωπε, ὑπέστης,
ἦν σοῦ μὲν, Ἄννας προὔτινεν, ἐμένα δὲ Φορέστης.

Ναὶ πάτερ ἐπουράνιε καὶ κτίστα τῶν ἀπάντων
ἐκεῖνον τὸν εὐαίσθητον τιμώρησον πρὸ πάντων
καὶ κάμετον ἀμυγδαλλιῶν νὰ μὴ ματατινάξῃ
οὔτε κοπέλλες ὠμορφες πλαγίως νὰ κυτάξῃ.

Αὐτὰ ποθῶ, κι' ἡ χάρις σου Θεέ ἄς μ' εἰσακούσῃ,
καὶ ῥῦσε μας ἐκ πειρασμῶν ἐμὲ καὶ τὸν Δεδούσῃ
καὶ πειρασμὸς γιὰ μένανε εἶν' αἱ κατηγορίαι,
ἐνῷ γι' αὐτὸν τρεῖς τέσσαραις κακόγλωσσαι κυρίαι.

Οἴμοι Κοντολέων, πόσον με μισεῖς!
πλὴν καὶ σ' ἄλλας δίκας εἴσθε μέσον σεῖς.

Ὁ ὠραῖος κάλλει, ἄγγελος ἀγγέλων
οὐ ξανασυντρέξῃ βουλευτὴς στὸ μέλλον.

Βάρος Βαρατάση, μέγα με βαρύνει
βλέπων σε ντυμένον μὲ τὸ φιγουρίνι.

Εἶμαι πεπεισμένος, κύριε Κωλέττη,
πῶς ἂν ἡμποροῦσες μ' ἔβανες δηρὸ ἔτι.

Κρατηθεῖς βουλήσει, ὁ πτωχὸς Μολφέτας
ἔλαβε καὶ σχέσιν μ' ἓνα δηρὸ ἐφέτας.

Δακρυρρόους θρήνους ὁ Μαρῆς ἀρχίζει
καὶ κυρὰς εὐρώστου τὴν καρδίαν σχίζει.

Γύναια σὺν τέκνοις ἔτρεχον ἀσμένως
κράζοντα «ἀθῶος ὁ φυλακισμένος.»

Γνοὺς ὁ Μοσχολέων, μαύρη τὴ δουλιὰ μου
εἶπε «τώρα βλέπω τὴν ἀνεμυαλιά μου.»

Ἐλεγε Κωλέττης πῶς ποτὲ σὲ δίκη
δὲν ἐξανακούσθη πέτοιο ρεζιλίκι.

Εἶπε κι' ὁ Σισίνης φίλου του χρησίμου,
«πρέπει νὰ ζητήσω τὴν μετάθεσός μου.»

Ἐκραζε Σουσάνης, τάπα στὸ μεθύσι,
«ἔχω τετρακόσιους Ἀραμπῆδες σβύσει!»

ψάλλουσιν ἐν πάσει πόλει καὶ χωρίῳ
ὕμνους ἐξοδίους τῷ δικαστηρίῳ.

Β'.

Αἱ γεννεαὶ μας πᾶσαι δοξάζουν καὶ ὑμνοῦσι
τὸν κύριον Κωλέττην μαζί με τὸν Δεδούσῃ.

Γυναῖκες προσελθοῦσαι, ἐπίεσαν τοὺς ἄνω
νὰ με καταδικάσουν καὶ μετὰ τὸ παραπάνω.

Ἄλλ' εὐτυχῶς τὰς ἔχω ἀπάσας σημειώσει
καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος καμμιὰ νὰ μοῦ γλυττώσῃ.

Τρισμάκαρ Ἀντζουλάκι ἐρμηνευτὰ τῶν νόμων
ἡ μύτη σας ἐσύρθη ὑπὸ τῶν παρανόμων.

Οὐς ἔθρεψεν ὁ τόπος προλύτας διασήμεους,
οὐ δύνανται χωνεῦσαι τοὺς νέους τοὺς ἀσήμεους.

Οὐς ἔθρεψεν ἡ κόρτε, κυρίου καθὼς πρέπει
κάνενας ἀπὸ δαύτους δὲν θέλει νὰ με βλέπῃ.

Ὡ τῆς παραφροσύνης! τοῦ πάθους καὶ τῆς βίας
ἀνέκραξεν θυμώσας ὁ τλήμων Καραβίας!

Κατὰ τὸν Ἀντζουλάκι, ἀξίζει τιμωρίας
ἐκεῖνος ποῦ ταρασσεῖ τὸ γοῦστο τῆς κυρίας...

Πεπλάνηται Δεδούσης τῷ λόγῳ Κοντολέου,
καὶ ἔχασε τὴ στίμα τοῦ φύλλου τοῦ ὠραίου.

Συναπολοῦνται πάντες οἱ τοῦ Μολφέτα πταῖσαι,
καὶ φόβος τρόμος πλεόν γι' αὐτοὺς, ἐκεῖνος ἔσαι.

Ἀνέκραξε Κωλέττης περὶ τοῦ «Ζιζανίου»,
«ἀκούς νὰ μᾶς τρυπώσῃ ἐντὸς τοῦ Τελωνείου!»

Ἐσχάτως δὲ μεγάλης πεπλήρωται μανίας,
ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς ἡμερομηνίας.

Ἵνὲ Δεδούσῃ ἄρχων ἀπὸ Γαλαξειδίου
ματαίως ἐμελέτας τὴν βλάβην τοῦ παιδίου.

Προλύτα Κοντολέων θὰ ἔχῃς φαντασθῇ,
πῶς εἶμαι τοῦ χεριοῦ σου, μὰ ἔχεις γελασθῇ.

Πρὸς τὸ πυθμένα Ἄδου θὰ φθάσῃς Μοσχολέων
ἂν σὲ ξανατρατάρει, βερμουτὶ ὁ Κοντολέων.

Ὡ φόβος τῶν φυλακῶν μου ποιοῦ μὲ τὴ Φορέση
δὲν ἔτρεπε καὶ μ' ἔχῃς ἐδῶ μετὰ τὴν ἐξέστη.

Ἐν δσφ θὰ ἐδθεῖω τῆς φυλακῆς τὸν ἄρτον
θὰ τέρπεται κυρία μετὰ παιγνιοχάρτων.

Ποῦ ἤλπιζον ὁ τάλας πῶς κάποτε θὰ κάμω
τῆς Θέμιδος τοὺς μύσας νὰ φύγουν γιὰ τὴ Σάμο!

Ὁ Φασουλῆς ἐδόξα, ἰταταταὶ καὶ οἶμοι
γιὰ πινομή του χάνω καὶ τὴ δική μου φήμη.

Ἐδόξα Ξενοκράτης ὁρῶν με ἐν σιδήροις,
«γλυκύτατέ μου Τζώρτζη πῶς ἄδικα παδίρεις!»

Πληροῦται ἀπὸ φίλους τῆς φυλακῆς ἡ κούρτη
καὶ κάποτε μοῦ φέρνουν μιζιθρες καὶ διαοθρτι.

Ἐξίστατο Δεδούσης ἰδὼν πῶς ὁ Μολφέτας
ἐτάραξε τὰ πλήθη καθάπερ ὁ Γαμβέτας.

Ἐν Ἀστὺ, Ἀκροπόλεις καὶ Ἐπιθεωρήσεις,
Δεδούσῃ καὶ Μολφέταν ὡς ἥρωας εὐρήσης.

Βελάζων ἀενάως καὶ γὰρ καθὼς ἡ αἶγα
δοξάσω σου Δεδούσῃ παράσημον τὸ μέγα.

Δημόσiai δυνάμεις μετὰ χωροφυλάκων
ἐφύλαξαν ἐκείνους ποῦ μ' ἀνοιξαν τὸν λάκκον.

Τριάς καταρτησθεῖσα πρὸς βλάβην τοῦ ἀθώου
ἐδέξατο τὴν χλεῦν τοῦ πλήθους τοῦ ἀθρόου.

Δοξάσω σε Κωλέττη, ὑμνῶ σε Βαρατάση
καὶ πάντοτε Δεδούσῃ, θυμόσουνε τὴ Λάση.

Νὰ κι' ἓνας ὕμνος φανταστικὸς
οὐδένα βλάπτων ἀτομικῶς.

Σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν ὄψιν
τὴν ἀρκούντως φοβεράν
σὲ γνωρίζ' ἀπ' τὴν φρικώδη
καὶ ἀγρίαν προφοράν.

Σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸν τρόπο
τοῦ στριμμένου μουστακιοῦ
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὰ πόδια
ποῦναι σὰν τοῦ βαθρακιοῦ.

Σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸ βῆμα
ποῦ τὸ πέρνετε μὲ σφόγο
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὰ δόντια
ποῦ δαγκᾶνε δίχως λόγο.

Σὲ γνωρίζ' ἀπ' τὸ κορμί σου
ποῦ ποτὲ δὲν εἶναι ἴσιο
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸ μούτρο
ποῦναι, σὰν φασόν, σκυλίσιο.

Ἀπόσπασμά τι τῶν « Καιρῶν »
τὸ γεγονὸς ἐξιστορὸν.

Ὑπὸ χρονίαν εἰκοστῆς καὶ πέμπτῃς τοῦ Μαΐου
κι' ὑπὸ τὸ τίτλον « Σκάνδαλα ἐκ τοῦ Ἀργοσολίου. »

Ἐξακολουθεῖ νὰ συνταράσῃ ἐδῶ τὴν κοινωνίαν
τὸ ἀπὸ τῆς δίκης τοῦ κ. Μολφέτα ἀναφυὲν δικασ-
κὸν σκάνδαλον, ἡ θέσις δὲ τῶν Δικαστῶν δὲν εἶναι
εὐχάριστος. Ὑπάρχει γενικὴ πεποίθησις ὅτι ἦτο προ-
εσκεμμένη ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς τὸν δημοσιογράφον τι-
μωρία, ἐλήφθησαν δὲ πάντα τὰ μέτρα καθιστῶντα ἀ-
δύνατον τὴν ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως διὰ μὴ προκα-
τεilhaμμένου καὶ ἀνεπηρεάστου Δικαστηρίου. Ὁ Πρω-
τοδίκης κ. Βαρατάσης ὁ εἰσαγωγὼν εἰς δίκην τὸν κα-
τηγορούμενον ὡς εἰσαγγελεύων μετέσχε τοῦ δικάσαν-
τος δικαστηρίου, ὁ δὲ προεδρεύων ἀντὶ νὰ καλέσῃ
πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Δικαστηρίου τοὺς παρόντας
ἐν τῇ συνεδριάσει Παρέδρους συνεπλήρωσεν αὐτὸ διὰ
δικηγόρων εἰς οὓς ἡ κοινὴ γνώμη ἀπέδιδεν ΠΡΟΚΑ-
ΤΑΛΗΨΙΝ. Ἀλλὰ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριά-
σεως ποιστοποιοῦσιν ἄλλως τὰ πράγματα ὡς γενό-
μενα. Ὡς πληροφοροῦμαι ὁ δικαστὴς κ. Βέρτης ἰδὼν
βεβαιούμενον ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι οἱ πάρεδροι τοῦ
Δικαστηρίου ἐκλήθησαν ἀλλ' ἐκωλύθησαν, ὅπερ
δὲν ἀληθεύει, ἤρνήθη νὰ τὰ υπογράψῃ, ὑπέβα-
λε δὲ τῷ Προέδρῳ ἔγγραφον ἐκτιθέμενον τοὺς λό-
γους τῆς ἀρνήσεώς του, καὶ βεβαιῶν ὅτι πάντες οἱ
πάρεδροι τοῦ Δικαστηρίου ἦσαν παρόντες, ἀλλ' οὐ-
δεὶς ἐκλήθη πρὸς συμπλήρωσιν των. Ἐντεῦθεν προέ-
κυψεν ἡ ἔρις καὶ διχόνοια μεταξὺ τῶν δικαστῶν ἡτις
κατέληξεν ὡς μανθάνω εἰς προσωπικότητας. Διεδόθη
προσέτι ὅτι καὶ ὁ εἷς τῶν δικηγόρων τῶν συμπλη-
ρωσάντων τὸ Δικαστήριον ὁ κ. Κασιόγερας ἤρνήθη
κατὰ πρῶτον νὰ υπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἐπέισθη ὁ-
μως ἐπὶ τέλους καὶ ὑπέγραψε. Οὕτω τὰ πρακτικὰ
τῆς συνεδριάσεως φέρουσι τέσσαρας μόνον υπογρα-
φὰς ἀρνηθέντος τὴν υπογραφὴν του τοῦ πέμπτου δι-
καστοῦ, συναδεύονται δὲ ὑπὸ δηλώσεων. Περιττὸν τέ-
λος πάντων νὰ προσθέσω ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος Εἰ-
σαγγελεὺς κ. Δεδούσης διέταξε μετὰ τὴν καταδίκην
τὸν ἐνωματάρχην κ. Καστρινὸν νὰ δέσῃ τὸν κ. α
τα δικασθέντα δημοσιογράφον, ἀλλ' ὁ ἐ-
νωματάρχης ἤρνήθη γενναίως νὰ ὑπακούσῃ εἰς τόσον
ἄτοπον εἰσαγγελικὴν συμβουλὴν. Τὰ περαιτέρω σχε-
δία ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω δικαστικοῦ σκανδάλου νομίζω
περιττά.

Αὐτὰ λοιπὸν ἐγίνανε ἀγαπητοί μου φίλοι
γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ παστᾶς στὸ φρέσκο νὰ μὲ στείλῃ.

Δεύτερον ἄρθρον τῶν « Καιρῶν »
τὰ παρελθόντα ἀφορὸν.

Νέαν ἄδικον καταδίωξιν ἐπεχείρησεν ὁ Εἰσαγγε-
λεὺς κ. Δεδούσης κατὰ τοῦ κ. Γ. Μολφέτα συντάκτου
τῆς ἐφημερίδος « Ζιζάνιον ». Κατήγγειλεν αὐτὸν δι-
ότι εἰς τινὰ στίχον του παρενέβαλε τὴν λέξιν « Ἀ-
ραμπῆς » καὶ ὑπηνίχθη τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Εὗρεν
ὡς φαίνεται καὶ μάρτυρα εἰς ἀπόδειξιν!

Ἡ ὑπόθεσις ἤχθη τὴν π. Παρασκευὴν ἐνώπιον τῶν
κ. κ. Πλημμελειοδικῶν οἵτινες ὑπέβαλον εἰς τὸν κ.
Μολφέταν ἐρήμην φυλάκισιν ἑξ μηνῶν. Πρόκειται δὲ
ἡ αὕτῃ ὑπόθεσις νὰ ἐκδικασθῇ κατ' ἀντιμωλίαν τὴν
προσεχῇ Παρασκευὴν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐνταῦθα ἀπο-
δοκιμάζει τὰς τοιαύτας ἐξάψεις τοῦ κ. Εἰσαγγέως ὁ-
στις ἐν νεανικῇ παραφορᾷ προβαίνει εἰς καταγγελίας
διὰ φύλλου πήδημα. Κατὰ τὰ φαινόμενα ὁ κ. Εἰσαγ-
γελεὺς πάσχει ἐκ Ζιζανίτιδος. διότι πᾶς ὅ, τι
δημοσιεύει ὁ κ. Μολφέτας ὑπαινίσσεται ὡς νομίζει
τὸ ἄτομόν του. Λέγεται ὅτι ἤδη τρέχει ἄνω καὶ κά-
τω διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καταδίκην τοῦ κ. Μολφέτα.
Πιστεύω ὅμως ὅτι ψυχρότερον σκεπτόμενος θὰ ἄρῃ
σκάνδαλον ἀπρεπὲς καὶ ὅλως κωμικόν. Ἐν ἐναντίᾳ
ὁμως περιπτώσει ἐλπίζω ὅτι οἱ δικασταὶ θὰ ἀποφύ-
γωσιν αὐτοὶ τὸ σκάνδαλον ἐπιδεικνύοντες εὐθύτητα
καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Βλέπετε κύριε Δεδούση
τί σοῦ καταμαρτυροῦσι ;
καὶ ὑμεῖς ὦ δικασταί,
πόσον δίκαιοι ἐστέ ;
Μ' ὄλον τοῦτο, τυπικοί μου
ἡ φτωχὴ ἡ δική μου
ἀς σὰς μάθῃ στὸ ἐξῆς
νὰ μὴν εἰσσεθε ὀξείς.
Εὐχεταὶ δ' ἀπὸ ψυχῆς
νᾶιθε πάντοτ' εὐτυχεῖς
καὶ νὰ σὰς ἰδῇ Ἐφίτας
ὁ ἐχθρὸς σας ὁ Μολφέτας
καὶ τὸν κυρτὸν Δεδούση
βρετὰ γὰρ νὰ τὸν ἀκούσῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΕΚ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

